

tungis ning selle töötu haffas ta fa tasafestet astuma. Esmalt läis Mats foorma taga maas, fest ta oli foormaga veel mäeveerult pisut eemal, oga niirea lui mägi järsku alla läks, laisti ta enete foorma taha objade fulge rippuma.

Wana mära oli ju muidugi õige ettevaatlik loom ja nimelt mägest läies sounis visaldane. Nüüd suus tal nii tiilas tee jalal all oli ja nii raske tööv tal objade otsas rippus, ei töötanud ta sugugi waid pani õige aeglasest jalga jala ette. Aga foorm oli faunis roosk, (Matsi isa kerget foormaid ei sallinud), rõbus hirmus tagant peale ja wana-sene ei töötanud enam sugugi jalgu tööta, test nad libise, siwad ju muidugi alla poole ja oli oga waja boida, et maha ei lufu. Loomule toetas pool istutisse wasta rege, nii et see pea paenal wasta footisid tulid ja lehised hakatused õige lõdujaste alla poole. Mõnda jõudlusead hobune, mees ja foorm mäe lõige järskuma loha hakatusele. Wana mära kordid lõivad full ju wästupanemisest walutama, see paenal oli hirmus teram, aga ta pidas siiski wasta. Siin oli väike seerand. Stegi wiitas visut ja üls teram lauti wembla ots torkas õige walusastie wa mära vahemat reit. Ta töölis vähe jalga ja lassis loime jala peal edasi libiseda. Matsusele aja värast wiitas regi teist korda ja teine wembla ots torkas looma paremat footi. Ei olnu vata. Loom töölis ka selle jala eest õra ning lassis nüüd habie esimest jalga übie foodu maas pidades edan libiseda. Aga wästupanemise jõund oli valju nõrgem, regi omalt poolt täkkis valju walusamini peale, wiitas fa veel vanel korda sinna tänu, müssas ueste wana looma footisid ning vani sell kombel wana mära mõilema, las ebi wabest mitte Mats-teda oma piitsa warrega ei tog. Selles mõtties haffas ta wiimati väkest försi jooksmi. Mats püttas, peatas, ei midagi. Uueste andis regi wa märale mõne müssi ja sellega olid lood foguni ristis. Wana auus loom polnud sähär-dust ümberfainise viisi enam mitmel ajal tunda soanud, ta haffas ta sannatust kontama ning lõi wästuseks paar korda tagont ülesse. Aga regi tungis selle läbi hullemaste peale — jälle müts ja müts märale wasta footisid; mära

wästas jälle omalt poolt ja siis ei mäletanud Mats enam linda lugu edasi läks. Mära tormas kui võõrane mäge mööda all, nii et suits oga taga, Matsi ladvus mõnoks ajals kuulmine ja nägemine.

Aga sed mitte kuulmis ja nägemist ei sautanud, see oli orgimees Puurats Liiva försi ees. Tema märlas mäga hästi, kuda mära Matsiga försi eest mööda otse teen teiste foormate wabesi virinal läbi linna poole libutus ja nägi fa õige selgeste, kuda Matsi pülsid foorma taga rippudes kollendasiwad. Temal ei tulnud oga meelegi, et mära fa oma töötu linna poole mõis lükkata, waid ta teram mödistus orwas lohe, et siin temale keegi tabris wingerpuds teha ja walis laubaga libutades temast mööda ajades linna saada. Puurats oli wana poiss, veel õige hea mehe jõuu sees ja hästi rikka koibadega. Ta ei mõtelnud laua, waid tömbas fa manili õlimad pihtu ning, lass läia, Matsi taga ajama. Kull sihas mees õige hoolega; iga sammuga viis tas ta parajaste teise mehe folmi sammu, ju ta vist ennegi sähärdust jahti oli pidanud, ning ennast sell kombel jooks-mise ametis harjutanud. Aga ta ei tunnud Matsi mära jalgu, kui need korrakibamas olid, siis ei soanud teine hobunegi hõlpsast ligi saadis siis Puurats; teisels ei tunnud ta fa Matsi mära kopsu mitte, see pidas valja lauemalt wästu kui Puurats kops joolstes, ning nõnda oli siis praegu visut raske Matsi kätte saada. Aga ühte abja tundis Puurats mäga hästi, ja see polnud mitte väbene asi — Matsi kollased pülsid! Neid ta tundis ja neist jahti ta veel kord meest limbutada, kes teda sähärdusel kombel petnud.

Seejord polnud siis midagi teha. Puurats võõras tee pealt tagasi, waatas foormad läbi ja laskis nad minema. Teiste sillameestele, kes tema nurja län nud jaobi pealtwaatajad olid, ei lounjunud ta sõnagi ja need omalt poolt ei arwanud fa mitte waja olema wana Puuratsille nina peale sirjutama hafata, et poiss neile lõigile tuttav ja nende wallast. Ra poist issa, kes mäga hästi sähärdust ameinilusti ja nende jonniojamist tundis, jätiis varem nimetamata, et lautse län nud foorm tema oma, ning et Mats ja mära fa